

1. GPMĮ 21 straipsnio 1 dalies 2¹ punkto komentaras išdėstomas taip:

2¹) pensijų įmokos į pensijų fondus, profesinių pensijų fondų dalyvių asociacijų ir (ar) jiems analogiškų subjektų, veikiančių Europos ekonominės erdvės valstybėje ar Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos valstybėje narėje, turimus pensijų fondus, kurias Lietuvos nuolatinis gyventojas moka kaip papildomas kaupiamąsias pensijų įmokas pagal Pensijų kaupimo įstatymo 8 straipsnio 4 **3** dalies nuostatas ir kurios yra didesnės negu 3 procentai šio gyventojų pajamų, nuo kurių skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos;

(Pagal 2025 m. birželio 26 d. Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 17 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XV-352, taikomas apskaičiuojant ir deklaruojant 2026 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pajamas).

Komentaras

1. 2024 m. birželio 25 d. Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 2, 8, 16, 17, 21 ir 37 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 12¹ straipsniu įstatymu Nr. XIV-2803 komentuojamo punkto lengvata nebuvo pakeista, todėl nuo 2025 metų sausio 1 d. ji iš esmės taikoma tomis pačiomis sąlygomis, kurios buvo įtvirtintos nuo 2019 metų pagal 2018 m. birželio 28 d. Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 2, 6, 16, 20, 21 ir 27 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIII-1335.

Pagal šio punkto nuostatas gyventojas iš savo 2019 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių metinių pajamų gali atimti per mokestinį laikotarpį, t. y. kalendorinius metus, sumokėtas papildomas kaupiamąsias pensijų įmokas, mokamas pagal Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatymo (toliau – PKĮ) 8 straipsnio 3 dalies nuostatas.

2. PKĮ 8 straipsnio 3 dalis nustato, kad kartu su šio straipsnio 1 dalyje nurodyta 3 procentų dalyvio pajamų, nuo kurių skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos, pensijų įmoka dalyvis į pensijos sąskaitą gali mokėti savo pasirinkto dydžio papildomą pensijų įmoką.

3. Pajamų mokesčio lengvata taikoma papildomoms pensijų kaupimo įmokoms, kurios yra didesnės negu 3 procentai šio gyventojų pajamų, nuo kurių skaičiuojamas valstybinio socialinio draudimo įmokos, kai tokios įmokos mokamos į pensijų fondus, profesinių pensijų fondų dalyvių asociacijų ir (ar) jiems analogiškų subjektų, veikiančių Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) valstybėje ar Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (toliau – EBPO) valstybėje narėje, turimus fondus.

Papildomų pensijų įmokų mokėjimo tvarką nustato Kaupiamųjų pensijų įmokų apskaičiavimo ir pervedimo į pensijų fondus tvarkos aprašas (toliau – Aprašas), patvirtintas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2007 m. birželio 26 d. įsakymu Nr. A1-174.

Aprašas nustato, kad pensijų fondo (toliau – PF) dalyvis (gyventojas) papildomas pensijų įmokas perveda tiesiogiai į pensijų kaupimo bendrovės valdomame PF dalyviui atidarytą pensijos sąskaitą.

4. Lengvata taikoma papildomoms pensijų kaupimo įmokoms, kurios mokamos pagal pensijų kaupimo sutartis, sudarytas tiek nuo 2019-01-01, tiek anksčiau.

Pavyzdys

Gyventojas pagal pensijų kaupimo sutartį moka PKĮ 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą 3 proc. dydžio įmokas nuo pajamų, nuo kurių skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos. Taip pat, vadovaudamasis PKĮ 8 str. 3 dalimi, pasirinko į pensijų kaupimo bendrovės valdomame PF atidarytą pensijos sąskaitą mokėti papildomą, pvz., 10 Eur kaupiamąją pensijų įmoką kas mėn.

Tarkime, gyventojo darbo užmokestis - 1289 Eur per mėnesį. Viso nuo darbo užmokesčio į pensijų sąskaitą per kalendorinius metus sumokėta – 464,04 Eur įmokos suma. Šiai 464,04 Eur įmokos sumai pajamų mokesčio lengvata netaikoma (GPMĮ 21 str. 5 d.).

Papildomos pensijų kaupimo įmokos sumą, kurią gyventojas atitinkamais kalendoriniais metais pervedė į pensijų fonde atidarytą sąskaitą, pateiktu atveju - 120 Eur, gyventojas galės atimti iš savo metinių apmokestinamųjų pajamų, neviršijant GPMĮ 21 str. 3 dalyje nustatyto dydžio.

5. Kai, vadovaujantis PKĮ 8 straipsnio 3 dalimi, papildomas pensijų įmokas dalyvio naudai moka jo darbdavys (darbdaviai), šiame punkte nustatyta mokesčio lengvata netaikoma, nes tokiu atveju gyventojas išlaidų nepatiria.

Lengvata taip pat netaikoma įmokoms, kurios mokamoms užsienio vienetams, įregistruotiems ar kitaip organizuotiems tikslinėse teritorijose, taip pat kaupiamosioms pensijų įmokoms, mokamoms pagal PKĮ 8 straipsnio 1 dalies nuostatas (t. y., 3 procentų dalyvio pajamų, nuo kurių skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos, pensijų įmokos sumai (žr. GPMĮ 21 str. 5 d. komentarą).

6. Duomenis apie gyventojų mokamas įmokas, kurios pagal komentuojamo punkto nuostatas gali būti atimamos iš pajamų, mokesčių administratorius gauna iš pensijų kaupimo veiklą vykdančių bendrovių. Tuo atveju, kai mokesčių administratorius neturi duomenų apie gyventojo sumokėtas papildomas pensijų įmokas, teisę į lengvatą turi įrodyti pats gyventojas, pateikdamas dokumentus, iš kurių turinio matyti, kad jos atitinka GPMĮ 21 str. 1 d. 2¹ punkte nustatytas sąlygas. Teisę į lengvatą pagrindžiančiais dokumentais gali būti laikomos įmokų gavėjo išduotos pažymos, sutartys, mokėjimo dokumentai ir kt.

2. GPMĮ 21 straipsnio 5 dalies komentaras išdėstomas taip:

5. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos, jei nuolatinis Lietuvos gyventojas atitinkamas įmokas moka užsienio vienetams, įregistruotiems ar kitaip organizuotiems tikslinėse teritorijose, nuolatinio Lietuvos gyventojo mokamoms įmokoms pensijų anuitetams įsigyti, – nuolatiniais Lietuvos gyventojams, nurodytiems šio Įstatymo 4 straipsnio 3 dalyje, taip pat kaupiamosioms pensijų įmokoms į pensijų kaupimo bendrovę pagal Pensijų kaupimo įstatymo 8 straipsnio 1 dalies nuostatas, kai taikomas šio straipsnio 1 dalies 2 punktas.

(Pagal 2025 m. birželio 26 d. Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 17 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XV-352, taikomas apskaičiuojant ir deklaruojant 2026 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pajamas).

Komentaras

1. Teisė atimti GPMĮ 21 str. 1 dalyje nustatytas išlaidas nuolatiniam Lietuvos gyventojui nenumatyta, jei jis atitinkamas įmokas moka užsienio vienetams, įregistruotiems ar kitaip organizuotiems tikslinėse teritorijose, kurios yra Lietuvos Respublikos finansų ministro 2001 m. gruodžio 22 d. įsakymu Nr. 344 „Dėl tikslinių teritorijų sąrašo patvirtinimo“ patvirtintų tikslinių teritorijų sąrašė išvardytose teritorijose (žr. GPMĮ 2 str. 21 dalies komentarą).

2. Kai nuolatinis Lietuvos gyventojas moka įmokas pensijų anuitetui įsigyti, tai šioms gyventojo patirtoms išlaidoms netaikomos 21 str. 1 dalies nuostatos.

3. Teisė atimti nustatytas išlaidas nenumatyta asmenims, kurie tris vienas paskui kitą einančius mokestinius laikotarpius buvo laikomi nuolatiniais Lietuvos gyventojais ir ketvirtą mokestinį laikotarpį, kuriuo patirtos išlaidos, kurias galima priskirti ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams, galutinai išvyksta iš Lietuvos išbuvę joje ne daugiau kaip 183 dienas (žr. Įstatymo 4 str. 3 dalies komentarą).

4. Teisė nuolatiniams Lietuvos gyventojams, privalomai draudžiamiems valstybiniu socialiniu pensijų draudimu pagrindinei ir papildomai pensijos daliai gauti, sumažinti savo pajamas, kaupiamosiomis pensijų įmokomis į pensijų kaupimo bendrovę pagal Pensijų kaupimo įstatymo 8 straipsnio 1 dalies nuostatas, t. y. mokamai 3 procentų dalyvio pajamų, nuo kurių skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos, pensijų įmokai, nenumatyta.

5. Svarbu žinoti, kad pagal GPMĮ 35 straipsnį nuolatinis Lietuvos gyventojas, pasinaudojęs teise iš pajamų atimti 21 str. nurodytas išlaidas, privalo saugoti sumokėjamą patvirtinančių dokumentų originalus ar jų nuorašus, patvirtintus notarine tvarka, ne trumpiau kaip 10 metų po atitinkamo mokestinio laikotarpio metinės pajamų mokesčio deklaracijos pateikimo (žr. Įstatymo 35 str. komentarą). Tais atvejais, jei dokumentai prarasti, pajamų mokesčio lengvatinio taikymo pagrindimui gali būti iš atitinkamų institucijų paimitos nustatyta tvarka patvirtintos tų dokumentų kopijos.

3. GPMĮ 21 straipsnio 3 dalies komentaras išdėstomas taip:

3. Bendra atimamų išlaidų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, suma negali viršyti 25 procentų apmokestinamųjų pajamų, kurioms taikomi šio Įstatymo 6 straipsnio 1, 2, 6 ir 8 dalyse nustatyti pajamų mokesčio tarifai, sumos, apskaičiuotos šio Įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, atėmus šio Įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nurodytas sumas. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 2¹ punktuose nurodytų išlaidų suma bet koku atveju negali viršyti 1 500 eurų.“

(Pagal 2025 m. birželio 26 d. Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 6, 13-1, 16, 17, 18, 182, 19, 20, 21, 23, 27, 29, 34 ir 35 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XV-343, taikomas apskaičiuojant ir deklaruojant 2026 metų ar vėlesnių mokestinių laikotarpių pajamas).

Komentaras

1. Bendra visų atitinkamais mokestiniais metais atimamų išlaidų (t. y. gyvybės draudimo įmokų, įmokų į pensijų fondus (II ir III pakopos), palūkanų už kreditą būstui įsigyti ar statyti, už profesinį mokymą ar studijas sumokėtų įmokų,) suma negali viršyti 25 procentų apmokestinamųjų pajamų, kurioms taikomi šio Įstatymo 6 straipsnio 1, 2, 6 ir 8 dalyse nustatyti pajamų mokesčio tarifai, sumos, apskaičiuotos iš visų mokestiniais metais gautų pajamų atėmus GPMĮ 16 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nurodytas sumas:

- neapmokestinamąsias pajamas (žr. GPMĮ 17 str. komentarą);
- pajamas, apmokestintas įsigijus verslo liudijimą (žr. GPMĮ 26 str. komentarą);
- leidžiamus atskaitymus, susijusius su individualios veiklos pajamų, kurios apmokestinamos 15 proc. pajamų mokesčio tarifu, gavimu arba uždirbimu, - GPMĮ 18 straipsnyje nustatyta tvarka (žr. GPMĮ 18 str. komentarą);

- per mokestinį laikotarpį parduoto ar kitaip perleisto nuosavybėn ne individualios veiklos turto ir individualios veiklos turtui priskirto nekilnojamojo pagal prigimtį daikto įsigijimo kainą ir su šio turto ar daikto pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusias išlaidas, - GPMĮ 19 straipsnyje nustatyta tvarka (žr. GPMĮ 19 str. komentarą);

- metinį neapmokestinamąjį pajamų dydį ir papildomą neapmokestinamąjį pajamų dydį, apskaičiuojant mokestinio laikotarpio apmokestinamąsias pajamas, arba jo dalis (GPMĮ 29 straipsnyje nustatytais atvejais) – GPMĮ 20 straipsnyje nustatyta tvarka (žr. GPMĮ 20 str. komentarą).

1-1. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 2¹ punktuose nurodytų išlaidų suma bet koku atveju negali viršyti 1500 eurų. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 2¹ punktuose nurodytos tokios išlaidos:

- gyventojų per mokestinį laikotarpį sumokėtos gyvybės draudimo įmokos pagal gyvybės draudimo sutartis bei

- pensijų įmokos į pensijų fondus (II ir III pakopos), profesinių pensijų, profesinių pensijų fondų dalyvių asociacijų subjektų turimus pensijų fondus (žr. GPMĮ 21 str. 1 dalies 1, 2 ir 2¹ punktų komentarą).

Apmokestinamųjų pajamų apskaičiavimo tvarka paaiškinta GPMĮ 16 straipsnio komentare (žr. GPMĮ 16 str. komentarą).

Pavyzdžiai

1. Tarkime, gyventojų 2026 metų mokestinio laikotarpio apmokestinamosios pajamos, apskaičiuotos GPMĮ 16 straipsnyje nustatyta tvarka, atėmus šio straipsnio 1-5 punktuose nurodytas sumas - 12 000 Eurų.

Nuo šios apmokestinamųjų pajamų sumos skaičiuojama 25 proc. Šiuo atveju 25 proc. apmokestinamųjų pajamų sumos — 3000 Eur ($12\,000 \times 25/100$). Tai maksimali išlaidų suma, kurią galima atimti iš pajamų.

Tarkime, 2026 metų mokestiniu laikotarpiu gyventojas patyrė tokias išlaidas:

- savo naudai sumokėjo gyvybės draudimo įmokas pagal gyvybės draudimo sutartį – 1000 Eur.

- sumokėjo palūkanas už kreditą butui įsigyti – 800 Eur.

- sumokėjo už vaiko studijas – 500 Eur.

Visa gyventojų patirtų išlaidų suma - 2300 Eur ($1000 + 800 + 500$).

Šiuo atveju gyventojų patirtų išlaidų 2300 Eur suma neviršija 25 proc. apmokestinamųjų pajamų, t. y. 3000 Eur, taip pat gyventojų sumokėtų gyvybės draudimo įmokų suma neviršija 1500 Eur suma. Taigi šis gyventojas, pateikęs 2026 metų metinę pajamų mokesčio deklaraciją, iš savo metinių pajamų galės atimti visą patirtų išlaidų sumą, t. y. 2300 Eur ir perskaiciuoti mokėtiną pajamų mokestį.

Tarkime, pavyzdyje pateiktu atveju gyventojų apmokestinamosios pajamos yra ne 12 000 Eur, o 7000 Eur. Tokiu atveju nuo šios apmokestinamųjų pajamų sumos skaičiuojama 25 proc. suma – 1750 Eur ($7000 \times 25/100$).

Šiuo atveju gyventojų patirtų išlaidų 2300 Eur suma viršija 25 proc. apmokestinamųjų pajamų, t. y. 1750 Eur, todėl, neatsižvelgiant į tai, kad gyventojų sumokėta gyvybės draudimo įmoka neviršija 1500 Eur sumą, šis gyventojas, pateikęs mokestinio laikotarpio metinę pajamų mokesčio deklaraciją, iš savo metinių pajamų galės atimti tik 1750 Eur sumą ir perskaiciuoti mokėtiną pajamų mokestį. Atitinkamos rūšies išlaidų dydį, neviršijant nustatyto 25 proc. apribojimo, t. y. 1750 Eur apribojimo, gyventojas pasirenka savo nuožiūra.

2. Tarkime, gyventojų 2026 metų mokestinio laikotarpio apmokestinamosios pajamos, apskaičiuotos GPMĮ 16 straipsnyje nustatyta tvarka, atėmus šio straipsnio 1-5 punktuose numatytas sumas - 10 000 Eurų.

Šiuo atveju 25 proc. suma nuo gautos apmokestinamųjų pajamų sumos - 2500 Eur ($10\,000 \times 25/100$).

Tarkime, 2026 metų mokestiniu laikotarpiu gyventojas patyrė šias išlaidas:

- sumokėjo už sutuoktinio studijas – 900 Eur;

- savo naudai sumokėjo gyvybės draudimo įmokas pagal gyvybės draudimo sutartį – 800 Eur.

- savo naudai sumokėjo pensijų įmokas į Lietuvos Respublikoje įsteigtą pensijų fondą – 600 Eur.

- sumokėjo papildomas pensijų kaupimo įmokas į pensijų fondą pagal Pensijų kaupimo įstatymą – 200 Eur.

Visa gyventojų patirtų išlaidų suma - 2500 Eur ($900 + 800 + 600 + 200$).

Šiuo atveju gyventojų patirtų išlaidų 2500 Eur suma nėra didesnė už 25 proc. sumą - 2500 Eur, tačiau, pasibaigus mokestiniam laikotarpiui, gyventojas, pateikęs savo metų metinę pajamų deklaraciją, galės iš pajamų atimti:

900 Eur išlaidų sumą už sutuoktinio studijas ir ne didesnę nei 1500 Eur gyvybės draudimo ir pensijų įmokų sumą, nors viso tokių išlaidų patyrė 1600 Eur. Atitinkamos rūšies išlaidų dydį, neviršijant nustatyto 1500 Eur apribojimo, gyventojas pasirenka savo nuožiūra.

2. Nuolatinis Lietuvos gyventojas iš 2026 metų ar vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamųjų pajamų negalės atimti patirtų išlaidų (t. y. gyvybės draudimo įmokų, įmokų į pensijų fondus (II ir III pakopos), palūkanų už kreditą būstui įsigyti ar statyti, už profesinį mokymą ar studijas sumokėtų įmokų,), jei per tą mokestinį laikotarpį, kada patyrė išlaidas, gavo vien neapmokestinamųjų pajamų ir (ar) pajamų iš veiklos, vykdytos turint verslo liudijimą, ir (ar) ne individualios veiklos pajamų, gautų pardavus ar kitaip nuosavybėn perleidus atliekas, apmokestinamų 5 proc. pajamų mokesčio tarifu.